

[Kristine Heltberg.]

gøre, og som jeg tror at netop mit parti har været med til ikke at ville gøre, nemlig bryde de traditioner, der gør arbejdet i folketinget lettere. Når jeg gør det alligevel, er det, fordi jeg mener, at et bestemt område befinder sig i en nødsituation, som er så alvorlig, at man må bryde sådanne regler, hvor glimrende og væsentlige de ellers måtte være, og hvor højt jeg ellers værdsætter, at der findes sådanne regler.

Sagen er den, at vi her har at gøre med et i forhold til finanslovens samlede beløbsramme i og for sig meget beskedent budgetområde. Det drejer sig om knap 1/2 mill. kr., som det ikke vil betyde noget særlig væsentligt for folketinget at vedtage, men som vil betyde noget af en katastrofe for en gruppe unge mennesker under uddannelse, hvis det ikke bliver bevilget.

Når jeg kommer med min anmodning til folketinget om at stemme for dette ændringsforslag, er det ud fra den betragtning, at det haster og haster overordentlig meget. Situationen er den, at de unge under uddannelse har fået langt dårligere uddannelsesstøtteligheder, end de hidtil har haft. Man må regne med, og det regner man med fra de studerendes side, at omkring 1. april kommer der en trangssituation, som gør det aldeles nødvendigt for de unge at have nogle sociale foranstaltninger at støtte sig til i retning af vejledning og hjælp med hensyn til forsøg på at finde arbejde o. lign. Netop i denne situation er det særdeles væsentligt at vide, om Danske Studerendes Fællesråd kan stille en sådan støtte til rådighed for de unge under uddannelse eller ej.

Når situationen er særlig penibel i øjeblikket, skyldes det, at vi har tidligere regnet med — hvad jeg også forstår undervisningsministeren har regnet med — at der ville være mulighed for i hvert tilfælde til en vis grad at holde DSF skadesløs ved en vis støtte over tipsmidlerne, men i mellemtiden har vi haft et forslag til lov om tipsmidler til første behandling, af hvilken man må drage den konklusion, at der åbenbart intet kan siges om, hvorledes man kan planlægge med hensyn til brugen af tipsmidlerne på dette område lige så lidt som på andre områder. Det vil sige, at de studerende ved endnu mindre i dag, end de vidste, dengang de

håbede, at man kunne hjælpe dem ad denne vej.

Hvor alvorlig situationen er, fremgår af, at man allerede har været nødsaget til at nedlægge en meget væsentlig del af den aktivitet af social art, man har i gang til gavn for de studerende, nemlig de studerendes boligansøgning, der netop i denne tid er ved at blive nedlagt totalt på grund af mangel på økonomiske muligheder. Det forekommer mig, at man ikke kan og ikke må tolerere, at et beløb af et så ringe omfang, men med så alvorlige sociale følger for unge, der i forvejen er ramt af ungdomsarbejdsløshed og forværrede støtteligheder, skal tages tilbage igen, og jeg kan dårligt forestille mig, at folketinget ikke kan indse, at det er nødvendigt at skaffe klarhed over, om man kan regne med et sådant beløb eller ej på indeværende tidspunkt. Havde man ventet til tredje behandling, ville det absolut være blevet for sent. Skal der være en chance for at hjælpe denne gruppe af unge, skal det være nu.

Jeg håber, man vil forstå, at det ikke er ud fra en eller anden letfærdig trang til at ødelægge folketingets forretningsgang, men ud fra en barsk, bitter og alvorlig nød for nogle unge mennesker, som i forvejen synes at være blevet Prügelknaben for flertallet i dette folketing.

Anden næstformand (*Nathalie Lind*):

Inden jeg giver ordet til hr. Wilhjelm, må jeg igen anmode om lidt mere ro, i sidegangen specielt.

Wilhjelm (VS):

Foranlediget af hr. Lysholt Hansens stærke mandetale til fru Ebba Strange og fru Kristine Heltberg skal jeg da først lige sige, at VS er partiet, som ikke er i finansudvalget, og som altså ikke indgår i nogen aftale om at tie stille her ved anden behandling. Det skal ikke få mig til at optage en debat om de 1.200-1.300 ændringsforslag, der foreligger, og som man jo normalt ville tage ved en anden behandling, og som der bestemt ikke er alt for god tid til at drøfte seriøst ved en tredje behandling, men det skal jeg alligevel holde mig fra.

Jeg skal kun benytte lejligheden til at sige, at hvis det var gået, som det plejede,